Вже сутінки впали, з'єднали
стежки з горою;
Високий будинок милується
ликом ріки.
На скелях зависли хмарини
благенького краю,
А хвилечки граються місяцем,
повним таким!
Шугають примарами в синь
журавлі і лелеки,
Шакали й вовки пожвавішали —
їжа нова...
Журюся війною, не сплю —
сон мій вилито з глека.
Безсилий гармонію дати
я небу й землі. І безсилі слова.